

# Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 15.04.1966, sp. zn. 4 Cz 21/66, ECLI:CZ:NS:1966:4.CZ.21.1966.1

**Číslo:** 66/1966

**Právní věta:** Zavinenie účastníka v zmysle § 147 ods. 1 o. s. p. nemožno vidieť v tom, že podal odvolanie, ktoré nebolo zhladané dôvodným.

**Soud:** Nejvyšší soud ČSSR

**Datum rozhodnutí:** 15.04.1966

**Spisová značka:** 4 Cz 21/66

**Číslo rozhodnutí:** 66

**Číslo sešitu:** 6-7

**Typ rozhodnutí:** Rozsudek

**Hesla:** Náklady řízení civilního, Řízení před soudem

**Předpisy:** 265/1949 Sb. § 22 99/1963 Sb. § 147

**Druh:** Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

**Sbírkový text rozhodnutí:**

*Č. 66/1966 sb. rozh.*

Zavinenie účastníka v zmysle § 147 ods. 1 o. s. p. nemožno vidieť v tom, že podal odvolanie, ktoré nebolo zhladané dôvodným.

(Rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 15. 4. 1966, [4 Cz 21/66](#).)

V spore 1 C 20/64 okresného súdu v Humennom žalobkyňa Z. S. žiadala na žalovanom nahradiť škodu, ktorá jej bola spôsobená tým, že žalovaný pri zvoze dreva povolil jej stať si na tiahlo traktora, pričom jej drevo, naložené na vlečke, zlomilo nohu.

Okresný súd v Humennom rozsudkom žalobu zamietol, lebo vzal za preukázané, že žalovaný škodu žalobkyne spôsobil z nedbanlivosti pri výkone svojho zamestnania a tak žalobkyňa sa môže náhrady škody domáhať len na zamestnávateľovi žalovaného.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu a tvrdila, že žalovaný drevo pre súkromníkov zvažal bez súhlasu predstavenstva JRD a na dôkaz toho pripojila k odvolaniu aj potvrdenie JRD R.

Krajský súd v Košiciach prvostupňový rozsudok potvrdil a súčasne zaviazal Krajské združenie advokátov v Košiciach nahradiť podľa § 147 ods. 1 o. s. p. žalovanému do pokladne AP v Prešove na

trovách odvolacieho konania 1700 Kčs. Zistil, že žalobkyňa podala osobitnú žalobu aj proti JRD R. a v tejto žalobe tvrdila, že u traktoristu J. P. išlo o konanie, za ktoré zodpovedá žalované JRD. V oboch sporoch zastupuje žalobkyňu ten istý advokát a pretože dokazovanie jednoznačne vyznelo tak, že žalovaný vykonával práce pre JRD R., musel vedieť, že odvolanie proti rozsudku vo veci 1 C 20/64 bude neúspešné. Krajský súd vyslovil, že za tejto situácie bolo by nespravodlivé, aby trovy znášala žalobkyňa ako osoba práva neznalá. Podľa jeho názoru odvolacie trovy zavinil právny zástupca žalobkyne a preto o nich rozhodol podľa § 147 ods. 1 o. s. p.

Najvyšší súd rozhodol, že týmto rozsudkom krajského súdu vo výroku o trovách odvolacieho konanie bol porušený zákon, a tento výrok zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 147 ods. 1 o. s. p. účastníkovi alebo jeho zástupcovi môže súd uložiť, aby hradil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zavinením, alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila; ak spôsobil tieto trovy advokát, uloží súd ich náhradu advokátskej organizácii. Podľa znenia dôvodov ide o ustanovenie, ktoré má byť vhodnou sankciou proti tým, ktorí spôsobujú prieťahy v konaní. Nejde o právnu normu, ktorá by svojou povahou bola v našom právnom poriadku niečím novým. Obdobná právna norma bola zakotvená i v občianskom súdnom poriadku z r. 1950, ktorý v § 132 vyslovil povinnosť účastníka, jeho zákonného zástupcu, alebo zmocnenca k náhrade trov konania na podklade rovnakého princípu, t. j. princípu zavinenia, pričom príkladmo uvádzal, kedy najmä ide o zavinené spôsobenie trov konania. Pre všetky prípady v prv platnom ustanovení vymenované (zbytočná rozvláčnosť podania, oneskorené prednesy, alebo ich zmeny, nepravdivé tvrdenie alebo neodôvodnené návrhy) je charakteristické, že ide o skutočnosti, ktoré spôsobujú, že konanie neprebíha tak hladko a rýchlo, ako si zákonodárca predstavoval. Ustanovenie § 132 o. s. p. sledovalo totiž ten istý cieľ ako dnes platné ustanovenie § 147 ods. 1 o. s. p., t. j. cieľ postihnúť majetkovou sankciou toho, kto spôsobil prieťahy, alebo iné nepravidelnosti v konaní.

O takýto prípad však nejde ak podá účastník neúspešné odvolanie. Zákonodarca právo odvolania každému účastníkovi priznáva, s plným uplatňovaním tohto práva počíta, takže tým, že účastník odvolanie - i keď neúspešné - podá, nie je spôsobená žiadna nepravidelnosť v konaní, proti ktorej je ustanovenie § 147 o. s. p., rovnako ako predtým platné ustanovenie § 132 o. s. p. z r. 1950 namierené.

Krajský súd tak odôvodnil použitie § 147 ods. 1 o. s. p. pre rozhodnutie o náhrade trov konania v podstate tým, že celé odvolacie konanie bolo zbytočné a že bolo zavinené neopodstatneným odvolaním žalobkyne. Tým vlastne vyslovil, že zavinenie podľa § 147 ods. 1 o. s. p. záleží už v tom, že žalobkyňa odvolanie, ktoré sa ukázalo byť neodôvodnené, podala. Takýto záver však z ustanovenia § 147 ods. 1 o. s. p. so zreteľom na účel, ktorý toto ustanovenie sleduje a o ktorom je už hore bližšie hovorené, urobiť nemožno. Neodôvodnenosť návrhu, prípadne zavinenie účastníka nemožno vidieť v podaní opravného prostriedku, ktorý potom nebol zhladaný dôvodným. (Porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu k tomuto ustanoveniu č. 123/1954 Zb. rozhodnutí čs. súdov.) Ide síce o judikatúru k ustanoveniu § 132 o. s. p. z r. 1950, avšak zásady, na ktorých toto ustanovenie spočíva, boli do ustanovenia § 147 ods. 1 o. s. p. prevzaté a nie je dôvod k tomu, aby za dnes platnej právnej úpravy bolo rozhodované ináč.

Ak teda krajský súd zaviazal Krajské združenie advokátov nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému a urobil tak len preto, že odvolanie, ktoré podal advokát žalobkyne bolo neúspešné, porušil tým zákon v ustanovení § 147 ods. 1 o. s. p.